

Nr 245.

Av herr **Rosén**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till värnpliktslag.

I Kungl. Maj:ts proposition, nr 21, med förslag till ny värnpliktslag föreslås, att inskrivningsnämnd skall bestå av tre ledamöter, nämligen en regementsofficer såsom ordförande, en läkare och en av vederbörande landsting (stad, som ej deltager i landsting) utsedd icke militär ledamot samt att nämnden skall biträdas av rullföringsbefälhavaren (sjöruddföringsbefälhavaren).

Antalet ledamöter i nämnden skulle alltså enligt förslaget minskas med två, nämligen den lagfarne ledamoten och en av de båda landstingsvalda ledamöterna. Därjämte göres den förändringen, att läkaren, som nu är biträde åt nämnden, blir ledamot och att rullföringsbefälhavaren, som nu är ledamot, blir biträde.

Motiveringen till den sålunda föreslagna ändringen i inskrivningsnämndernas sammansättning återfinnes i propositionen angående försvarsväsendets ordnande. Däri åberopas bland annat att i det övervägande antalet inskrivningsfrågor, där nämnderna förut haft beslutanderätt, skola de enligt den nya organisationen endast hava att avgiva förslag till ledning för inskrivningsrevisionerna, vilka det skall tillkomma att utöva beslutanderätten.

Ej minst med hänsyn till denna väsentliga ändring i uppgifter, synes det, som om inskrivningsnämndernas organisation utan olägenhet skulle kunna ytterligare förenklas. Detta kan ske genom att regementsofficeren, som skall vara ordförande, uteslutes och att ordförandeskapet anförtros åt rullföringsbefälhavaren, som enligt förslaget skall vara biträde åt nämnden. En sådan anordning torde så mycket hellre kunna genomföras, som rullföringsbefälhavaren lär vara den i gällande bestämmelser om inskrivning m. m. mest hemmastadde. Generalskommissionen har också uttalat, att rullföringsbefälhavaren borde såsom hittills vara ledamot av inskrivningsnämnd, enär han i regel besutte en för dess arbete synnerligen betydelsefull författningskunskap. Försvarsministern anser, att denna kunskap torde tillfullo kunna utnyttjas, utan att rullföringsbefälhavaren ingår såsom ledamot av nämnden. I praktiken torde det bliva så, att rullföringsbefälhavaren, även om denne blott är biträde åt nämnden, kommer att utöva ett ej ringa inflytande på nämndens beslut. Förandet av längder, som angives såsom rullförings-

befälhavarens åliggande, brukar i regel utföras av rullföringsbefälhavarens biträde — en pensionerad underofficer, som åtföljer nämnden — varför rullföringsbefälhavarens tid mycket väl medgiver honom att utöva ordförandeskapet i nämnden. Utom rullföringsbefälhavarens biträde medföljer även ett biträde åt läkaren, vanligen en sjukvårdskorpral. Om den av mig föreslagna inskränknigen godkännes, kommer inskrivningsnämnden med biträden att utgöras av fem personer mot nuvarande åtta, och en sådan beskärning synes utan olägenhet kunna ske.

Då besparingen genom uteslutandet av den lagfarne ledamoten och en av de civila ledamöterna i propositionen approximativt beräknas till 84,000 kronor årligen, torde ytterligare minst 50,000 kronor inbesparas genom den av mig föreslagna ändringen.

På grund av vad sålunda anförts, får jag hemställa, att riksdagen måtte besluta sådan ändring av § 18 i Kungl. Maj:ts förslag till värnpliktslag,

att inskrivningsnämnd skall bestå av rullföringsbefälhavaren (resp. sjörullföringsbefälhavaren) såsom ordförande, en läkare och en av vederbörande landsting (stad, som ej deltagar i landsting) utsedd icke militär ledamot

samt att i lagförslaget förekommande bestämmelser om biträde åt nämnden måtte utgå.

Lagtextens formulering torde verkställas av vederbörande utskott.

Stockholm den 25 februari 1924.

Gustav Rosén.